

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Men det er jeg ked af, for dermed bliver signalet altså for dårligt, og dermed får vi ikke den effekt, der kunne ligge i at få skabt mere fremdrift i forhandlingerne. Jeg kan godt høre på både hr. Claus Larsen-Jensen og andre, at man synes, at det her er meget i småtingsafdelingen, men det er det altså ikke.

Kl. 11.45

Man har været igennem et forløb, hvor Singaporemenerne har blokeret – efter vores opfattelse ikke retmæssigt, men det har de altså – og derfor synes jeg, det er helt afgørende, at der kommer et signal fra EU om, at vi er parate til at lave en aftale om reduktion af landbrugsstøtten og om nedsættelse af told, uden at Singaporemenerne indgår.

Men man kan da godt samtidig sige, at vi fortsat gerne vil diskutere dem, men det er ikke en betingelse for os, at de indgår i løsningen. Det kunne man da godt sige udadtil, i stedet for at vente med at droppe dem, til det måtte blive nødvendigt, for så indgår de stadig væk i hele det forhandlingstaktiske spil; derfor synes jeg, at der er brug for den afklaring, og jeg synes, signalet bliver for dårligt, så længe den ikke kommer.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg har faktisk forstået, at det forholder sig sådan, at EU's chefforhandler, Pascal Lamy, rent faktisk i Cancún har givet udtryk for dette på EU's vegne, og hvis det er korrekt, hvad jeg må bede udenrigsministeren be- eller afkræfte, så kan jeg ikke rigtig se, hvad hovedproblemstillingen er andet, end at vi *skal* nå en aftale i Doharunden. Lad os så med den måde, det forhandlingsmæssigt er tilrettelagt på, sørge for at lette vejen ved at sige, at det her ikke må blokere, men vi har det da stadig væk på dagsordenen i forhold til de diskussioner, der skal være med udviklingslandene. Det vil da være temmelig dumt, at trække det helt væk fra ens egen dagsorden, når man faktisk mener, at der er sund fornuft i forslaget.

Formanden:

Vi kan gå videre i ordførerrækken.

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt starte med at takke for denne debat, vi har fået om frihandel, for Dansk Folkeparti har altid været tilhænger af frihandel.

Vi mener, at det, at folk kan handle frit, er vejen frem til på sigt at bringe ulandene op til samme standard, som vi har her i Danmark. Derfor er det også ærgerligt, at aftalen i Cancún ikke blev til noget i den her omgang. Vi så jo også efter mødet i Cancún, at man begyndte at skændes om, hvem der egentlig var skyld i, at mødet brød sammen.

Jeg mener, at det er fortid nu, og nu skal vi se fremad, se, hvad vi kan gøre for at få forhandlingerne i gang igen. Som jeg vurderer det, er situationen meget fastlåst, kan man sige, og der er behov for at sætte processen i gang igen. Her kan Folketinget hjælpe EU lidt på vej med nogle af de input, de har brug for.

Vi i Dansk Folkeparti har hele tiden bakket op om et WTO-regi, og at man skal forbedre adgangen for tredjeverdenslandene til at komme ind på de vestlige landes markeder, for det er jo netop en af forudsætningerne for, at de kan få rettet op på deres økonomi og få en højere levestandard.

Men for at vi kan komme videre i WTO-regi, må vi nok overveje, om der ikke skal udvikles et forslag til demokratisering af forhandlingsprocessen i WTO, og det skal foregå for at sikre, at WTO's medlemslande har fuld indflydelse på, at det er dem, der er med til at bestemme slagets gang, og ikke en tilfældigt valgt udenrigsminister, som vi så i Cancún i Mexico.

Men det er helt klart, at vi i WTO-regi og med WTO-forhandlinger løbende må overveje, hvad problemerne er, og hvordan vi kan løse dem, for det er ikke let, specielt ikke, når aftalen er baseret på, at intet er aftalt, før alt er aftalt. Så med hensyn til miljø- og handelspolitik er det grundlæggende vores opfattelse i Dansk Folkeparti, at det er så grænseoverskridende og vigtige problemer, at man skal have et godt samarbejde for at løse dem.

Men nu er det ikke sådan, at miljø- og handelsproblemet kan stå alene. Vi mener, at når det drejer sig om frihandel, så må det også være et mål, at vi får afskaffet EU's støtteordninger, eller støtteordninger generelt til landbruget, så hurtigt, det nu kan lade sig gøre, samtidig med at landbruget har tid til at omstille sig.

Kl. 11.50

Vi opfatter ikke de støtteordninger som værende særlig liberale, og vi har jo gang på gang